

Vi er umiddelbart positive over for hovedintentionen i forslaget. Vi lægger stor vægt på, at ikrafttrædelsesdatoen ligger så langt ude i tiden, som tilfældet er. Det giver os mulighed for et sobert og grundigt udvalgsarbejde, hvor vi også vil lægge stor vægt på, hvad høringsparterne har at sige til de enkelte delelementer.

Det er i hvert fald en kendsgerning, at høringssvarene er kommet relativt sent til Retsudvalget. Derfor har det ikke været muligt at gennemarbejde dem inden førstebehandlingen. Det vil vi gøre under udvalgsarbejdet, og vi håber på et konstruktivt samarbejde med ministeren og regeringspartierne.

Margrete Auken (SF):

Også i SF er vi vistnok vældig glade for dette lovforslag, men vi er jo altså i den situation, at vi næsten ikke har haft tid til at arbejde med det. Jeg kan forstå, at regeringspartierne dog har haft lejlighed til at se det. Vi har fået det i onsdags, og Retsudvalgets medlemmer har været på fængselstur. Jeg synes, det skal siges her ved førstebehandlingen, for det er lidt barokke vilkår at skulle behandle så stort et lovkompleks under, at man simpelt hen ikke har haft fysisk mulighed for at arbejde det igennem.

Når man så i dag ser listen over høringssvarene, kunne man næsten ønske, at man havde haft en »værge«, som kunne tage sig af én i denne situation og overtage arbejdet. Det er selvfølgelig ikke muligt; men lad os så sige – og det må blive i al åbenhed – at forslaget ser ud til at være tiltrængt.

Noget af det, der virkelig gjorde indtryk på mig, var det kolossale misforhold mellem det antal mennesker, som betænkningens fædre og mødre mente egentlig havde behov for at komme under værgemål – 40.000, tror jeg der står i forslaget – og så de ganske få mennesker, der faktisk er under værgemål. Det er simpelt hen truende for retsbeskyttelsen, at så mange mennesker er overladt til – ja til hvad?

På den baggrund synes jeg, det er indlysende, at forslaget skal gennemføres på en fornuftig måde. Jeg synes egentlig også, det skal gennemføres forholdsvis hurtigt, for der er noget, der tyder på, at det er tiltrængt; men det skal naturligvis ikke jages igennem.

Jeg synes også, det hører med, at når man går listen over høringssvarene igennem, viser det sig, at der trods alt er mange spørgsmål, som vi trænger til at få drøftet. Det overraskede mig, at der var så mange forskellige indvendinger i

høringssvarene – så vidt jeg kunne se på den oversigt, som vi har fået fra justitsministeren – og dem bliver vi selvfølgelig også nødt til at se grundigt på.

Derudover tror jeg også, det bliver nødvendigt at få undersøgt kriterierne for udvælgelse af værger – det er der flere der har været inde på – sådan at det er en tryk foranstaltning, som vi alle sammen kan gå ind for.

Endelig er der en lille ting, som jeg ikke i starten nåede at se i høringssvarene, men som nogle har gjort mig opmærksom på, og som jeg egentlig godt vil have ministeren til at forklare – det har som sagt været problematisk at nå at få det hele arbejdet grundigt igennem – nemlig spørgsmålet om, hvem der evt. skal under tvangsbehandling, er tydeliggjort i lovforslaget.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at de tidligere betingelser om drikfældighed og ødselhed, og hvad det ellers drejede sig om, ikke er medtaget i lovforslaget, men at der dog er tale om, at alvorligt alkohol- og narkotikamisbrug i enkelte tilfælde vil kunne falde ind under kriterierne. Men så ser man lidt senere, at justitsministeren eller ministeriet, eller hvem det nu er, måske forsøger at fralægge sig ansvaret ved at sige, at dette hører hjemme under de sociale myndigheder eller sundhedsmyndighederne og den dertil hørende lovgivning.

Det er nok et sted, hvor jeg tror vi har brug for at få noget klaring over, hvem der har lov til at træffe bestemmelse om en tvangsbehandling i folks eget hjem, hvis der overhovedet skal træffes bestemmelse om det. Jeg kan godt forstå, at den pågældende sagsbehandler gjorde opmærksom på, at det var ret usikkert, men det er også et spørgsmål om at få sagerne opklaret.

Alt i alt vil jeg love en særdeles positiv medvirken fra SF's side i forbindelse med dette lovforslag, og jeg går ud fra, at vi alle sammen er indstillede på i videst muligt omfang at sikre, at det bliver en god og tryk lov.

Spørgsmålet om statsamtterne og domstolene har vi naturligvis også drøftet, og jeg tror, at hvis man er sikker på, at tingene kan indbringes for domstolene, er det på plads; men også det må vi have gode argumenter for. Det er ikke nok at sige, at fordi der har været nogle sager med statsamtterne, kan man ikke overlade det til dem. Det kan også blive en værre kommers, hvis alt dette – hvoraf meget jo er mindre sager – skal overlades til domstolene, blot fordi det kan indbringes for domstolene.